

Gökyüzündeki milyonlarca yıldızdan biriymiş Çiçekyıldız. Gerçekten de yeni açmış bir çiçek gibi sarı, kırmızı, yeşil renkte ışıklar saçıyormuş çevresine.

Bu adı ona bir kuyruklu yıldız vermiş. Nasıl mı olmuş bu? Anlatayım:

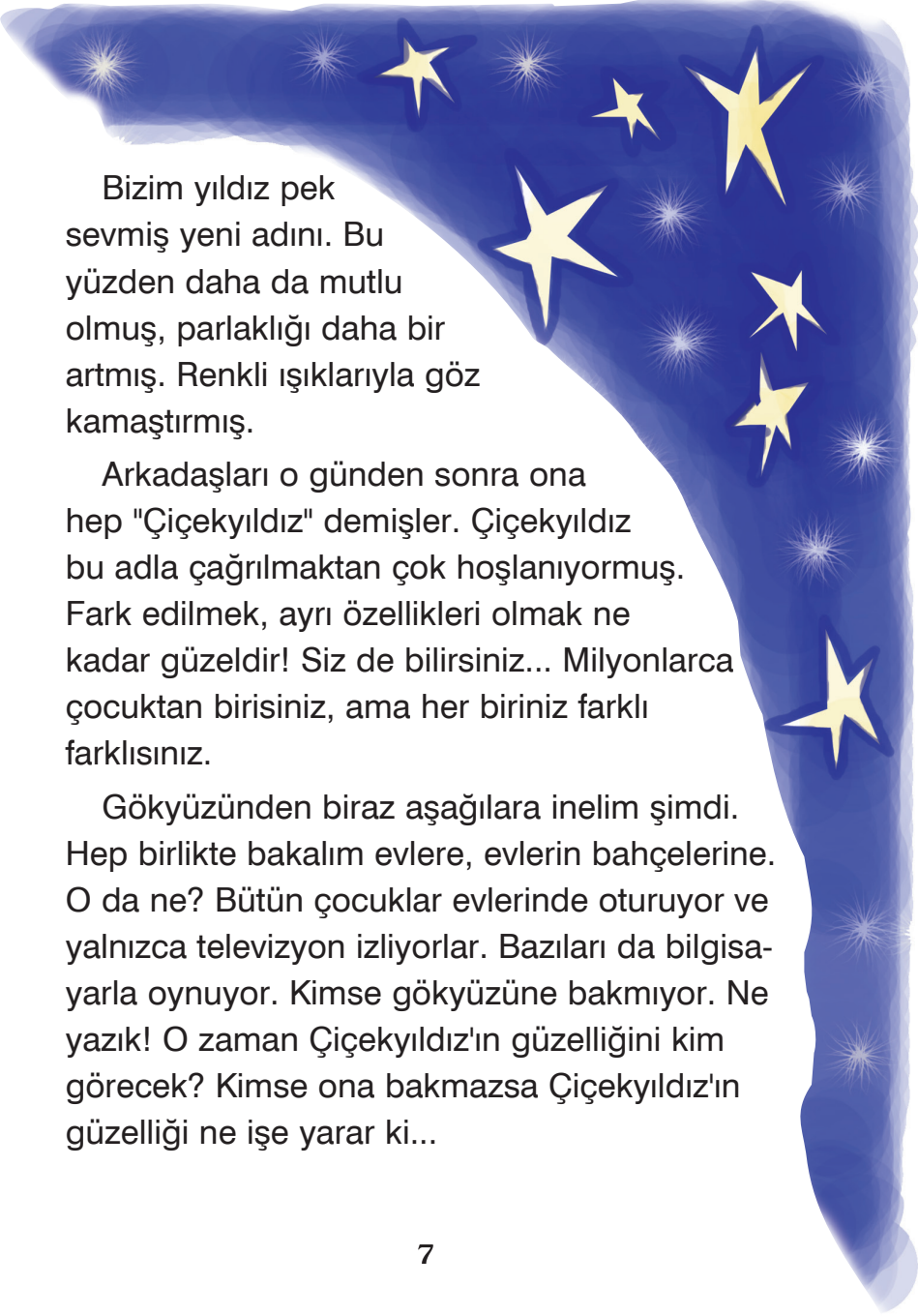

Kuyruklu yıldız yıldızlar
arasından kayıp giderken
bizim rengârenk yıldız fark
edince dayanamamış, olduğu
yerde zıncı diye durmuş.

– Ne güzel parlıyorsun, çiçekler gibi, demiş.

Kuyruklu yıldız kolay kolay kimseyi övmezmiş.
Bu övgü dolu sözler içini aydınlatmış bizim
yıldızın, daha bir ışık saçan olmuş çevresine.

– Senin adın Çiçekyıldız olsun, demiş Kuyruk-
lu yıldız.

Bizim yıldız pek
sevmiş yeni adını. Bu
yüzden daha da mutlu
olmuş, parlaklığı daha bir
artmış. Renkli ışıklarıyla göz
kamaştırmış.

Arkadaşları o günden sonra ona
hep "Çiçekyıldız" demişler. Çiçekyıldız
bu adla çağrılmaktan çok hoşlanıyormuş.
Fark edilmek, ayrı özellikleri olmak ne
kadar güzeldir! Siz de bilirsiniz... Milyonlarca
çocuktan birisiniz, ama her biriniz farklı
farklısınız.

Gökyüzünden biraz aşağılara inelim şimdi.
Hep birlikte bakalım evlere, evlerin bahçelerine.
O da ne? Bütün çocuklar evlerinde oturuyor ve
yalnızca televizyon izliyorlar. Bazıları da bilgisa-
yarla oynuyor. Kimse gökyüzüne bakmıyor. Ne
yazık! O zaman Çiçekyıldız'ın güzelliğini kim
görecektir? Kimse ona bakmazsa Çiçekyıldız'ın
güzelliği ne işe yarar ki...

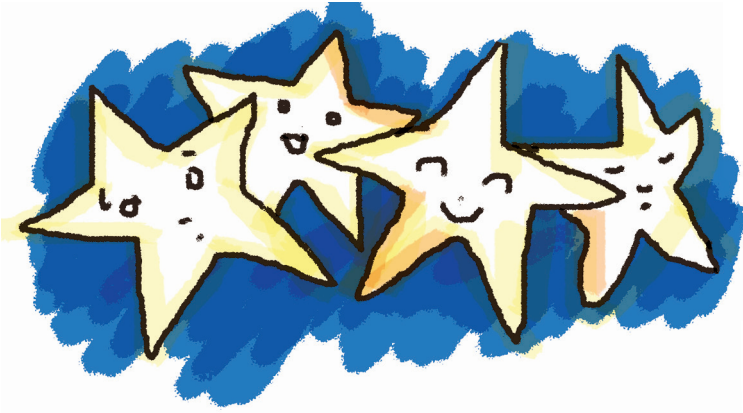
Umudumuzu yitirmeyelim ama, biraz daha bakalım evlere, bahçelere... İşte siz de gördünüz mü onu? Milyonlarca çocuktan biri orada, balkonda, gökyüzünü izliyor. İyi ki evlerimizin balkonu var. Keşke biraz daha büyük olsalar... Neyse biz gelelim balkondan gökyüzünü izleyen çocuğa. Çocuğun adını bilmiyorum doğrusu... En iyisi şöyle yapalım: Herkes o çocuğa kendi adını versin, ya da beğendiği başka bir adı...

Çocuk her akşam gökyüzüne bakmayı alışkanlık edinmiş. Bazen pencereden, bazen balkondan, bazen de ablasıyla çıktığı çatıdan... Yıldızları sayar, ayın üzerindeki gölgeleri bir şeylere benzetir, hayaller kurarmış. Hangi yıldız daha büyük, hangisi daha yakın acaba, diye düşünürmüş.

O gece balkondan gökyüzünü izleyen çocuk, garip bir şey görmüş. Sanki bir yıldız, çocuğa göz kırpmış. Çocuk da kırpmış gözünü. Böyle birbirlerine göz kırpa kırpa bakışıp durmuşlar. Göz kırpan yıldız hangisiymiş biliyor musunuz? Bizim Çiçekyıldız...

Çiçekyıldız'ın arkadaşları onun dünyadaki bir çocukla işaretlediğini, gizli bir dille konuşmaya çalıştığını görünce uyardılar:

– Aman dikkat et! Aklını çelme çocuğun. Sonra seninle konuşmak isterse, herkes onun delirdiğini düşünür.

– Hayır, demiş Çiçekyıldız. Bu çocuk benimle, herkesin duyamayacağı, yalnızca benim duyabileceğim bir sesle konuşacak.

– Nereden biliyorsun, diye sormuş diğer yıldızlar.

Çiçekyıldız gülümsemiş:

– Gözlerinden... Bu çocuğun gözlerinde ben-
deki ışıklara benzer bir parlaklık var. Ona göz
kırpım ve o bunu gördü. Bugüne kadar başka
çocuklara da aynı şeyi yapmıştım ama hiçbiri
karşılık vermemişti.

Diğer yıldızlar,
Çiçekyıldız'ın coş-
kusunu anlayamamışlar.

– Boşuna çabalıyorsun.
Dünyadan biriyle gevezelik
etmekle ne elde edeceksin?
Hem o kadar uzakta ki...
Uzaklık dostluğu öldürür,
demişler.

Çiçekyıldız moral bozucu bu
sözlere aldırış etmemiş.

– Önemli olan yürek yakınlığı,
demiş.

Diğer yıldızlar, belki de kıskandık-
ları için olumsuz konuşmalarını
sürdürmüşler:

– Biz yıldızlar için sevmek değil; var
olmak önemlidir.

Çiçekyıldız artık dayanamamış,
kızmış. Kızgınlıktan rengi bile değişmiş.
Sarılar, yeşiller, pembeler kaybolmuş,

kararmaya başlamış. Öyle ki neredeyse balkondaki çocuk onu göremeyecekmiş. Çiçekyıldız bağırmış:

– Ben severek yaşamak istiyorum. Şimdiye kadar böyle bir yıldız geleneği olmamış olabilir, ama bundan sonra olacak. O renksiz burnunuzu işime sokmayın!

Diğer yıldızlar Çiçekyıldız'ın bu sözleri karşısında onun yanından uzaklaşıp biraz ötede kümelenmişler. Kendi aralarında dedikodu yapıp onu çekiştirmişler:

– Yakında boyunun ölçüsünü alır, demiş biri.
– Evet, demiş bir başkası. O çocuğun yukarıya daha fazla bakacağını sanmam. Aşağıda o kadar eğlenceli şeyler var ki...

Onlar kendi aralarında Çiçekyıldız'ı çekiştiredursun, biz gelelim balkondaki çocuğa... Gökyüzündeki garipliğin o da farkına varmış.

